

Men schrijft in te Tongereu bij H. Collée, uitgever en eigenaar aan dit blad.

DE POSTRIJDER verschijnt s woensdags en s zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, Groote Markt, te Tongeren.

DE POSTRIJDER DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :

Twee maal per week, 4 fr. per jaar.

Een maal — 3 —

Een blad afzonderlijk 10 cent.

De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.

Aankondigingen : 15 centiem per drukregel.

Reclamen, vonnissen en andere artikelen, vóór aan of binnen in het blad : 1 frank den drukregel.

TWEEDE BLAD Het groote Wonder.

Het was nog vroeg in de Lente : doch op het meer van Geneareth scheen de middagzon reeds met vollen glans en weerspiegelde zich in de doovende golfjes van het lichtloosende water.

Op den oever stond Jesus tusschen zijne twaalf discipelen en aanhoorde hen : wat zij hem vertelden : want Hij had hen uitgezonden om het volk te onderwijzen en intusschen zich eenigen tijd afgezonderd.

Nu waren zij van huize zwerftochten terug en toen Hij hen allen had aangehoord zegde Hij hun : « Komt mee met mij, naar een afgezonderd plekje en rust wat uit. » Want hij zag dat zij vermoeid waren en zij hadden zelfs den tijd niet gehad om te eten.

Indertijd welen hadden hem gevolgd en toe heel ver ontwaande men een gewirmel van mannen en vrouwen en zelfs kinderen, die gingen en keerden : bij zekere groepen werd ernstig geredekend, bij anderen hoorde men helle stemmen weerklinken en veler oogen waren gericht naar de kleine schaar, die op den oever van het meer stond en die zij vermeden het niet, de wreid tot zo veroveren.

Doch Jesus stapte met zijne volgezogen in een boot : de koord werd losgemaakt en toen stak af naar het Oosten in de richting van Betsaida, daar kon men wat uitrusten en het volk zo wel langzaam wegtrekken.

Toen bevinge een groote stille de menigte : aller oogen keerde zich naar de boot, wier zijnen zich in de volle zon blink afstak op de blauwe der golven.

Plotseelsgrepen de menigte, die de streek goed kenden, want men zou aannemen en spoedden zich darheen. De mare verspreidde zich als een loop d'uur en weldra zag men in de verte langs de groene oever van het meer het volk als een lange donkere slang zich voortbewegen in de richting van Betsaida.

Intusschen verdrong de boot langzaam, want men had den weg niet meer. Toen Jesus met zijne discipelen a 1 wal stapte, w's reeds het gansche plein m'a eene dicke menigte bezet.

Toen had Hij mede zijnen dien, omdat zij waren als arme schapen zonder herder en Hij begon ze te onderwijzen : de wijsheid vloede als een rivier uit zijnen mond en de vleugelen der liefde brachten zijne woorden tot de uiteinde der laatste schare.

Het was ongeveer drie uur in den namiddag geworden en de zon begon reeds te dalen aan de westerkimmen. Zijne leerlingen kwamen bij en zegden hem : « Deze streek is en eewoud en het uur is al ver gevorderd : stuur ze dus in de omtrengende wijken en dorpen zich voedsel verschaffen. »

Doch Hij antwoordde hun : « Geef zelf hen te eten. » En zij zegden hem : « Moeten wij dan voor twee honderd zilverlingen brood gaan koop op hen te spijzen ? Doch Hij vroeg hun : « Hoeveel broden hebt gij ? »

En toen zij hun voorraad nagezien hadden, keerden zij terug en zegden : « Vijf met twee vischen. »

En Hij beval ze allen groepswijze te doen maaiten op de groene grasvelden, want de beest zomerzon had de malsche natuur nog niet verschoerd. Zij legden zich allen in groep van vijf en honderden.

Toen nam Hij de vijf broden en de twee vischen, bief de oogen ten Hemel, zegende, he, brak d' broden en gaf ze met de vischen om uit te delen onder het volk.

Die discipelen namen elk eenen korf en deden de rinde : het brood en de visch vernieuwde giden zich op wonderbare wijze en weldra was alles opgegeten.

Toen zij verzadigd waren gingen de leerlingen de oevergebieden broeken bijeenzamen en kwamen elk met een gevulde korf terug en met wat overgebleven was van den visch.

Jesus stond op en deed teken tot het volk dat zij zouden vertrekken en weldra heerschte volkomen stilte in de wijk.

Kon Hij een gewone sterfeling zijn, die zulke macht uitoefende op de doode stof ? J.M.

In het land der blinden is Kenog koning.

In deze eeuw, welke men de verlichte eeuw noemt, als al alle duisternissen verdwenen en alle geheimen nu verklaard waren, treft men niet zelden trotsche koppen aan, die met hun klein verstand alles wien doorgrondten en uitlegen.

Waarom dit ? En waarom dat ? zeggen zij, niet alleen in natuurlijke of politieke zaken, maar zelfs in zaken van godsdienst. Waarom dit ? En waarom dat ? — Heiden willen vragen van al wat onze Moeder de H. kerke ons voorschijft of gelooft, dat is niet alleen gevaarlijk, maar loopt ook een hooverderigen en weerspannig geest aan. De wijsheid van God onderspeelt, is eene ondernaeming die de wijzen aan de zollen glijstelt.

Die ze er de zon bekijkt, Meer en meer van 't licht alwijkt.

Het is gemeenlijk in herbergen en werkhuizen dat men die filosofen aantreft. Daar is het dat die schoone red-naars hun hert licht geven. Om hen toe te juten zijn er geen ezels te kort : Een zet wult zij en grooter tot die hem bewaardt : in het land der blinden is Kenog koning.

En dan denken die hooverdige bollen dat zij groote mannen zijn, omdat zij door onwetende lafaards toegejuicht worden : zij meenen, och, dat zij den hoogsten vogel hebben afgeschoten, dat zij opperkansen zijn, die met hun groot licht de zon zouden kunnen vervangen, om alle menschen, die nog in de duisternis en de onwetendheid zitten te beschaven en te verlichten.

En stelt men aan die duistere lichten eene vraag voor, dan staan ze bot en met hunnen mond vol tanden, alsof in eens al hun licht ware uitgebluft !

Welaan ! vlucht die hooverdige stoefers als de pest. Geene betrekkingen, geene vriendschap met zulke vogels ! P. HILLESBERG.

Aankoop van meststoffen.

De landhouwer is van nu af vastgesteld over de uitgebreidheid en de verdeling zijner bezittingen voor de lente. Hij weet dus welke verschillende meststoffen hij voor dit jaargedeelte nodig heeft, en indien de prijzen voordelig zijn, kan hij van nu af met zijn leveraar onderhandelen. Het is ten andere verkieljk overeenkomsten te sluiten eenigen tijd vóór de levering, aldus is men verzekerd regelmatig bedien te worden dan met te wachten tot op het oogenblik van groot verbruik.

Zekere meststoffen veranderen niet van prijs tijdens een seizoen. Dit is het geval met al de potasachtige meststoffen, welke misluitend geleverd worden door de werkhuizen van Stafurth.

De prijs der gefofateerde meststoffen is niet zoo vast, maar, voor een seizoen, verandert hij niet veel.

De meststof waar vooral op gespekeerd wordt, is het salpaterzout : de prijzen kunnen, in dezelfde maand, in groote verhoudingen verschillen en men kan nooit aan iemand het beste oogenblik aanduiden om te koop. Heeft men over eenige jaren niet eene daling gezien van 1 tot 5 fr. op het oogenblik van groot verbruik ?

Het ammoniak sulfaat heeft een meer vasten prijs, omdat er niet op gespekeerd wordt, maar hij volgt natuurlijk den loop der andere stikstofhoudende meststoffen.

Welke meststoffen moet men koop voor de bezittingen der lente ? Als stikstofhoudend meststof, moet men den voorkeur geven aan het superfosfaat, omdat dit het spoedigste werkt !

Voor de potasachtige meststoffen, moet men kiezen tusschen de samengestelde soorten die

spoedig werken, namelijk het chloruur en het zwaveluur. Voor aardappelen, beetten, gerst, tweek, moet men zwaveluur gebruiken, omdat het chloruur eene moedlotige werking op deze planten uitoefent.

Wat de stikstofhoudende meststoffen betreft, men gebruikt in de lente schier enkel het salpaterzout en het zwaveluur van ammoniak. Dit laatste meststof, dat het voordeel heeft niet door de regen weggespoeld te worden, en eene bestendige werking heeft tijdens den ganschen duur der groeiing, zal dus de voorkeur genieten boven al de andere meststoffen en zal het grootste deel der stikstofhoudende bemesting uitmaken. Het salpaterzout zal enkel gebruikt worden als bedekking, en de zweep zal gegeven om eene langzame groeiing ter hulp te komen.

Jean BLOUX, Landbouw-Ingenieur.

Aan het loonder bier !

Bierken, bierken, goede drank ! Wat doet ge ons buikje goed. En al wie ziek is, of wat krank, Zegt, dat hij u hebben moet.

Gij maakt ons buikje wel wat rond, En kleurt ons neusje rood ! Toch blijven wij opricht gezond, Want gij zijt vóorbaar brood.

Ook heden wordt ge alom geroemd Voor uwen fijnen smak ; En in Parijs, werd gij genoemd Voor 't beste dat men maakt.

Wien bier is dit, wien bier is dat ? Kom, zeg me gauw van wie, Komt ons dat lekker gerstenat ? Welnu, dat broakt Remi. BAC GIES.

ALLERLEI NIEUWS.

— **Moet, Verkontholen, Pastillen Keating.** *Zie de aankondigingen.*

— **VOOR EWE VLOEREN.** Ziecht altijd de consumentenmarkt F van G. FIVE & Co. Gent. Het is het beste.

— **DUUR LEVEN.** — *Le Carillon* is een liberaal blad van Oostende.

— **Sprekende over de duarte van het leven.** — *Le Carillon*, dat het belacielijk is de duarte te weten aan het ministerie gekijde bij na d' liberale bladen, doen.

— **Het blad de ruimer erau dat men over 40 jaar den heer Wasselga, dan katholieke minister van spoorwegen, verweest de schuld te zijn als er hier of daar een trein te land kwam of dat er een of ander ongeuk gebeurde.**

— **Tien jaren later werd het op den liberaal minister Olin gestoken als er iets haperde op de spoorwegen.**

— **Dat was allemaal dwaas, zegt Le Carillon.**

— **Vervolgens zegt het blad li het volgende dat zeer veel waarheid bevat.**

— **It inden zoo veel huissgelingen moeit hebben om de twee euides aanen te knooien, dan is het onduid veel lieden beneid zijn met eene heli chielijke zucht om meer te schijnen dan ze zijn, met eene ziekelijke behoeve om te ' geuaten ; die het noodzakelijke verwaruuzen om het overbodige na te jagen, en zich de onontberlijke dingen ontzeggen om in den schouwburg te schitteren. — Zich een fijn avondmaal op te laten dienen in eenen restaurant of jaarlijks de vakantie aan het strand of in de bergen door te**

— **Gevaarlijke ijdelheid !** — De ontwikkeling der praelt is al te dikwijls een teken van verval.

— **Zij doet de bron der besparigen uitdrogen en maakt den nat-ualen spaarpool ledig.**

— **Als dan een economische krisis, van eenigen duur overkomt dan vermeerderd het algemeen gevoel aan vooruitzicht het lijden en de ellende en berokkent den ontbergung.**

— **Dur zit veel waarheid in.**

— **GEABONNERDEN !** Herinnert u dat eene enkele doos Borstpastillen Walther altijd voldoende is om den oudsten en den pijnlijksten hoest te genezen. 1 fr. de doos.

— **GROOTHANDEL IN WIJNEN.** — Ch. Ganteloup, Ir cru Bourgeois Supérieur van St-Estephe, eigendom der Naanloze Maatschappij, oudt Huis Léon & Jules HYE DE CROM, wordt bijzonder aan de Heeren Wijnhandelaren aanbevolen. Château Ganteloup werd in 1906, dank aan de zorgvuldige leelt, met den eersten prijs bekroond op de Landbouwtentoonstelling van den Medoc.

— **Voor prijzen, beleed verzoek zich te wenden aan den zetel der Maatschappij te Gent of aan Château Ganteloup, St-Estephe, Medoc, Frankrijk.**

— **N. B.** — De aandacht der Heeren Wijnhandelaren wordt er op gevestigd dat Château Ganteloup enkel acht is met het handelsmerk van 't kasteel.

— **Niet te verwarren met andere wijnen van dezelfde naam die niets gemeens hebben met de Medocwijnen en niet als CHATEAU Ganteloup mogen verkoelt worden.**

— **UIT EEN ROMAN.** — Moei Bertha nam vóór 't jaar bel gaan naar valsch gebit uit den mond. Toen ze zag, dat hare neefjes en nietjes daarom lachten, begon zij zich tandenknarsend naar hare kamer.

— **Zwakke lieden bleek van kleur.** — Neemt om u meer op te houden. 't Beste middel wijf beroemd, Samson-Kina wordt 't genoemd.

— **Samson-Kina, Zilver-Kina wijn, Jacques Neefs, Antwerpen.**

— **INDIEN gij slecht bloed hebt (zweren, dartels, junktenen, zuivert u met de bestaans met de antijsijmachtige Walthery Pil en gij zult spoedig genezen zijn.** 1 fr. de doos.

— **DAARTOE NIET VEROORDEELD.** — Men weet dat menschen die ter dood veroordeeld zijn, alvorens naar het schavot te gaan, het een of het ander eten of drinken mogen vragen, waarnaar zij nog goesting hebben. Zoo vroeg een veroordeelde eene warme tas koffie, die hem gebracht werd ; doch de koffie was zoo heet, dat de kerel moest blazen en wachtte eer hij drinken kon. De rijkswachter, die hem 't schavot moest brengen, werd oegeduld.

— **Toe, haast u wat,** zegde hij, « 't is tijd. »

— **Een oogenblik, als 't u lieft,** — antwoorde de rakker ; — haast en spoed, zelden goed ; ik ben wel veroordeeld om te sterven, maar niet om mijn bakkes te verbranden. »

— **GOED NIEUWS** voor degenen die moeilijke verteeen ; men zegf veel goed van de Trappisten Chicoirel, zuiver of met melk gemengd.

— **Maar bestaat zij eigenlijk wel ?** — Wie heeft haar gezien ?

— **Wel, M. Merton** heeft haar toch gezien, en Mevr. Lumley verzekert ook dat zij haar gezien en gesproken heeft. Waarom zijn zij de eenigen die niet tot haar toegeelaten worden ?

— **Opdat ge beiden jong zijt** en oogen in uw hoofd hebt en dus misschien te veel zoudt zien. Dat is mijne opvatting. Als de oude dame kindsch is, dan zou dit kunnen ontsnappen aan de aandacht van dien Merton, die mij een oude suffer gelijkt. En wat die mevr. Lumley betreft, die lijkt mij niet geheel zuiver op de graaf.

— **O neen, Cedric, viel Betty in,** wij hebben geene reden om hare eerlijkheid te betwijfelen.

— **Nu, in elk geval lijkt mij er een die zich gemakkelijk met een kleinje in 't niet laat sturen.**

— **Ik heb een ander vermoeden,** bracht nu Ursula in 't midden. Ik vind het niterst zonderling, dat het huis hier naast zoo ledig blijft staan, en ik vraag mij wel eens af, of tante ook daar soms wezen kon.

— **Maar wij het van zolder tot kelder doorzocht,** wierp Betty tegen.

— **Dat meenen wij, ja.** Maar als daar werkelijk niets te verbergen viel, waarom was Roderick Rennie er ons dan voor, en waarom ontkende hij dat ? Gij weet dat ik iemand in het huis hoorde, vooraleer wij er in gingen.

— **Betty huiverde.**

— **O, ge denkt toch niet,** zegde zij, dat hij daar het arme oude mensch, kindsch en hulpeloos, misschien, opgesloten houdt.

— **Ik zou er mijn hoofd niet op geven,** verklaarde Ursula.

— **Kapitein Mann,** die aandachtig had toegelust, had nu een voorstel.

— **JAN.** — Waarom spelen de orgels op de markt dagen, papa ?

— **Vader.** — Omdat er aan getruaid wordt, jongen.

PETIT-BEURRE PAREIN
Nooit kontent

— Een vent die tel zijne vrouw geslagen had, moest hiervoor openen tribunaal komen. — **Waarom hebt gij toch uwe vrouw zoo schrikkelijk mishandelt ?** — vroeg de president. — **Dat is gekomen ten gevolge van het kaartspel, mijnheer !** — **Hoe dat ?** — **Wel, wij hadden al eenen geheelen avond gespeeld en mijne vrouw was geweldig slecht gezind, omdat zij geen troef kreeg, zij prentelde gebrugg ; dan, om haar te doen zwijgen, heb ik haar troef gegeven, en zie nu, zij is mij gaan aanklagen ; z'n is nooit kontent.**

— **Tegen het vuur**
— **TEGELIJK**
— **TEGELIJK**

TONGERSCHE PAPIERHANDEL
Huis COLLEE, Tongeren.
Fabriek van papierenzakken. Inpakpapier.

— **IN 'T GROOT EN IN 'T KLEIN.** —

Fumez le CIGARE
L'HYPHENIQUE

COMPOSITION LAVASSE
En vente dans toutes les bonnes maisons.

— **HENXEN LEGSTERS.** — De goede legster zijt deze, die gewoel zijn met het beste oorsel van het Syndicaat van Landen, (ongefabrieekant). Verkecht geplombeerde zakken met het getoepoerd merk.

HOPJES DE BEUKELAER

— **EEN DOOS**
— **Borstpastillen van O. Francken** — apotheker, te Tongeren, is voldoende voor de geneezing van alle soorten van verkoudheid.

Belangrijk bericht. — Bij uw bezoek te BRUSSEL, koopt uwe juweelen, Groenese marktstraat, 33, HUIS CAMPOSTO, gesticht in 1856.

— **Horlogien in allen aard met grooten afslag.** — **KUNSTVOORWERPEN.** — **HUIVRELIJKESCHENKEN.** — **BRONZEN VAN BAP, BELIYNE.**

— **Marmes, Schilderijen, Sévres, Saxe, Copenhague (schiedheid gewaarborgd). Kleine meubels.**
Paul Guastalla, 39, Koninglijke straat, Brussel. — Telefoon 4925.

— **Migraine, hoofd- en tand-pijn névralgies,** plots genezen door een oacht Bauthier, 1 en 2 fr. de doos van 6 en 13, bij uwen apotheker. Zooniet, wendt u tot de apotheek Gauthier, Mechelen.

Bijverdiensle.
VERZEKERINGSMAATSCHAPPIJ — (geen levensverzeeringsmaatschappij) — vraagt overal **livere agenten** tegen **hoog provisie.** Nieuwe branches, gemaaelijck werk, lage premies. Bij gebelken geschiedt **vaat salaris.** Brieven onder letters Y. M. U. bureel van dit blad.

De helft beter koop !
Verzekeringen van allen aard. GUNSTIGSTE VOORWAARDEN. Waargob van den Staat.
Hoofdagent : **Henri DENIS,** Pielkoppeelstraat, 27, TONGEREN.

Altijd te bekomen
bij Louis LYSSENS, Maasristersteenweg, Tongeren, N° 82, alle soorten van **ardappelen** in het groot en in het klein. Men levert ten huize aan af 50 kilos.

Huis COLLÉE,
Groote Markt, Tongeren
DEPOT VAN DEN
INKT GIMBORN

HET GEHEIMZINNIC HUIS (34* vervolg).

Betty liep haastig de trap op, met de teruggevoonden broche in hare hand, en fluisterde het door haar afgeluisterde in hare zusters oor.

Ursula nam het heel kalm op, zoo kalm zelfs, dat Betty haar scherp vroeg, of zij bijval naar het vijandelijke kamp overgelopen was. Maar Ursula liet zich niet van haar stuk brengen.

— **Gij hebt uw geheim gehad, laat mij nu ook het mijne hebben,** zegde zij, — en zij draaide zich in haar bed om en deed alsof zij sliep.

De morgenpost bracht den vurig verwachten brief van M. Merton in antwoord op Betty's schrijven ; en het meisje droeg zorg dat den brief in hare handen kwam, door op den postbode te wachten aan de deur, — tot onuitsprekelijke ergernis van Martina, die met hetzelfde oogmerk op den loer stond.

Helaas, echter ! De notaris schreef niet onvriendelijk, maar ook niet beemodigend. Hij zegde het te betreunen, dat het noodig was geacht. Brieven, die aan eene van Miss Evering's nichten waren gericht, te onderschrijven, en hij vertrouwdte dat deze handelwijze van den secretaris op bevredigende wijze zou worden opgeheld.

Hij schreef verder dat zijne zaken het hem onmogelijk maakten, op het vogenblik naar Haven te komen,

over Ursula tamelijk in het water vielen.

De meisjes bleven dien morgen thuis, onder voorwend sel dat het weder niet aanklokkijk vas tot wandelen, maar in werkelijkheid met het oog op de mogelijkheid dat er bezoek zou komen.

Indertijd, kort na twaalf uren verscheen kapitein Mann. (Mevrouw Lumley was boven, zoodat d' meisjes hem in de leestkamer ontvingen. Ursula wilde zich verwijderen, maar hare zuster weerhield haar.

— **Gij hebt scherpere oogen dan ik, Ursula, zegde Betty.** En bovendien, kunt gij u sommige dingen herinneren, die mij ontsholen zijn.

— **En daar deden zij beurtombeurt den kapitein verslag van den staat van zaken, en Betty vertelde hem wat er was voorgevallen tusschen Rennie en de kamermeid en legde hem den brief van den notaris voor.**

— **Die oude heer moet een geboren schaapskop wezen,** zegde kapitein Mann. Mij dunkt, er zijn gevegens genoeg om achterdocht te werken. Weet ge wat ? Ik stel voor dat ik dien secretaris e na ga spreken, dat ik manmoedig de aanrechting bedwing om hem een pak slagen te geven, voor hetgeen hij met mijnen brief gedaan heeft, en dat ik van hem verlang Miss Evering te zien, op grond dat ik nu de wettige echtgenoot ben van hare nicht. Wat denkt ge van dit plan ?

— **Betty schudde het hoofd.**

— **Hij zou u enkel zeggen,** wat hij ons heeft gezegd : dat zij afwezige is.

— **En waan denkt ge dan dat zij is ?** In het huis ?

— **Er zijn twee voorkamers die altijd gesloten blijven,** zegde Betty, en het is mogelijk, hoewel niet waarschijnlijk, dat hij haar daar opgesloten houdt.

te doen ruiken. Wat zoudt ge er van denken, als ik Lady Marcia eens in den arm nam ? Zij zou uit naam van hare ouders kunnen komen om het huis te huren, en dan om allen uitnoodigen om het met haar te bezichtigen. Op die manier zou de heer secretaris ons bezwaarlijk kunnen weigeren. En wij zouden hem ineens er mee op het lijf kunnen vallen, zoodat hij er geen tijd engelegenheid zou hebben om zich op onze inspectie voor te bereiden.

— **Een famous gedacht !** riep Ursula. En gij en Betty gaan dan door de voordeur, terwijl ik met Lady Marcia door den tuin ga, zoodat Rennie niet zal kunnen manoeuvreeren, zonder te worden gezien. Want zoo moel hij 't den vorigen keer aangelegd hebben. Hij kwam er in door de straalder, terwijl wij allen stonden te wachten aan de tuindeur.

— **Dit plan,** dat op fluisterende toon was beraamd, werd vastgesteld, en de meisjes hielden het er op, dat zij Lady Marcia legen vijf uur konden verwachten, op een tijd wanneer de secretaris altoos thuis was. Voor hij heenging, blies de kapitein Ursula in het oor :

— **Benfield** zou dezen morgen graeg met mij mee zijn gekomen, maar wij vonden 't locht beter van niet. Het zou te veel geleken hebben op een familiekomplot.

— **Ursula kleurde** maar antwoordede niets. En daarop nam Cedric afscheid van Betty, die waar bedrukt was bij de mededeeling dat zijn vader nog altijd even vergramd en onverbiddeelijck was.

— **Maak er u geen zorgen over,** vrouwlijk, zegde hij. Het komt alles nog terecht. Wij zijn jong en niet van kraakporcelen. Wij zullen ons er wel doorheen redden.

— **Maar wat wilt ge doen, als ge**

de dienst moet verlaten. Ge weet toch dat ge niets anders kunt dan vechten.

— **Oho ! Ik kan desnoods ook op de planken gaan.**

— **Neen, neen, neen !** Dat is het ergste van alles !

— **Silf maar !** Komt tijd, komt raad, lachte de kapitein. Hou u wel en tot straks.

Tegen half vijf werd er gebeld en onthutst keken de meisjes elkander aan. Zij waren in zulk eene spanning dat zij haast geen brok hadden kunnen eten.

Eene minuut later kwam Lady Marcia, in gezelschap van kapitein Mann de kamer in.

Lady Marcia sprak met eene vriendelijke uitdrukking :

— **Ik hoop dat ge niet jaloesch op mij zijt omdat ik met uw man kom,** Mevrouw Mann, zegde zij, aan Betty voor 't eerst haren getrouwden naam gevende.

Betty bloosde en lachte, met tranen in de oogen ; en daarna vroeg Lady Marcia of zij miss Evering's secretaris ook eens spreken kon, daar zij van hare ouders opdracht had om naar het ledigstaande huis hiernaast te informeren.

Ursula hield een scherp oog op Mevrouw Lumley die mede in de kamer was, maar blijkbaar, te oordeelen naar de wijze waarop zij de vraag aanhoorde, geene enkele reden wist waarom het bewuste huis niet zou mogen bezichtigd worden. En toen daarop de secretaris, na het ontvangen van de boodschap, onmiddellijk beneden kwam, met de sleutels van het huis in de hand, hadden zij alleen het gevoel dat zij hun komplot te vergeefs gesmeed hadden.

(Wordt voortgezet).